

Forhold, sige det Samme — vil man, naar man den 1ste August eller i Begyndelsen af August betalte 5 pCt. Kreditbeviser over Pari, nu ligeledes betale Kreditbeviser til $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente over Pari; Kreditbeviser med $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente ville nu finde fuldt saa villige Kjøbere som 5 pCt. Kreditbeviser dengang. Jeg tror altsaa, at dette Punkt endnu staar fuldkommen uigjendrevet. Den ærede Finantsminister talte om, at disse Papiere for de 2 Millioners Bedkommende skulde henlægges til Reservecapitalen, og han gav os en Udvikling af, hvorledes private Folk forholde sig, hvor der Tale om Anbringelse af stige Penge. Men den ærede Finantsminister ramte efter min Mening ikke fuldkommen, hvad han vilde ramme ved sin Forklaring over, hvad private Mænd ville gjøre. Han sagde nemlig, at naar en Mand havde en Formue, som han ikke strax vilde bruge som Driftskapital, satte han den hen, og for at han kunde have den mere let realisabel, satte han den paa et Sted, om endog med mindre Udbytte —, saaledes, at han hurtigt kunde faa den igjen. Det var, naar han havde en Formue, men jeg tror ikke, at Folk gaa hen og laane Penge til 5 pCt. for at lægge dem hen til en ubestemt Fremtid, naar de mulig engang kunde komme til at bruge dem. Det vilde være en daarlig Finantsoperation. Dette kan ikke kaldes en Formue; naar man reiser et Laan og udsteder sin Obligation for dette Laan, saa er det meget uegentligt, at en privat Mand kan sige: Nu har jeg en Formue af det og det Beløb; man vilde komme til at smile, ad en saadan Mand, naar han talte om en Formue, som han havde paa denne Maade. Jeg tror altsaa ikke, at disse Kreditbeviser kunne sammenlignes med, hvad en privat Mand, der har Formue, vilde gjøre med denne. Den ærede Finantsminister sagde, at man i flere Aar havde stræbt efter at faa en Reservecapital af et nogenlunde passende Beløb for at kunne tage mod slette Tider. Dette viser altsaa, at den ærede Finantsminister meget vel veed, at det overfor Folkerepresentationen har havt sin Banffelighed at faa en større Reservecapital. Nu er han saa heldig, at han har faaet disse Kreditbeviser uden at spørge Folkerepræsenta-

tionen; han har i et farefuldt Dieblit henvendt sig til Hans Majestæt Kongen og bedt ham, benytte sin kongelige Ret til i særdeles paatrængende Tilfælde at udstede en foreløbig Lov, og da han har faaet denne foreløbige Lov underkrevet for et Beløb, der overstiger det Dobbelte af det, han behøvede, saa mener den ærede Minister: Naar jeg ikke har kunnet faa Folkerepresentationen til at skaffe en Reservecapital paa anden Maade, vil jeg se til at faa det til her at skaffe mig en Reservecapital ved at stadfæste, at jeg gjenmer som Reservecapital, hvad jeg uden at spørge det derom gjenmer en foreløbig Lov har skaffet tilveie. Sa, det er en mærkkelig Fremfærd, det er en ganske mærkkelig Fremfærd af en Minister. Derfor den ærede Minister havde gjort, hvad Udvalgets Flertal mente havde været rigtigt, sammenkaldt Rigsdagen til den Tid og faaet dens Samtykke til Udfærdigelsen af en Lov om Udstedelsen af 5 Millioner Kreditbeviser, saa kunde der maasse have været Noget i, om man havde indvilget i, at de tilbageblevne Kreditbeviser henlægges til Reservecapitalen, skjøndt jeg ikke vil sige, at det ligesom skulde have været taget for gode Værdier; men naar han ikke har gjort dette, men paa Grund af særdeles paatrængende Tilfælde har faaet en saadan Lov udstedt for 5 Millioner Kreditbeviser, og der kun har været Brug for et Par Millioner, saa er det mærkeligt, at han kommer her og forlanger, at den Reservecapital, som han tidligere ikke har kunnet faa sat igjennem i Folkerepresentationen, skal denne nu skaffe ham ved bagester at sige Ja og Amen til, hvad der er sket. Den ærede Minister sagde: men hvorfor skulle vi da ikke bruge Papiere, som vi nu kunne bruge uden nogen Udgift. Jeg troede virkelig ikke, at den ærede Finantsminister vilde have benyttet denne Grund; thi hvilke ere de Udgifter, her er Tale om? Det er til Papiere og Tryk til disse Kreditbeviser. Den ærede Finantsminister har ikke meddelt os, hvad disse Udgifter beløbe sig til, men jeg tror, at naar man aarlig i to Aar kan spare i Rente ca. 15,000 Rd., om Aaret ved at udstede Kreditbeviser til $4\frac{1}{2}$ pCt. istedetfor til 5 pCt., saa ville de Udgifter, som nu ere medgaaede